

Een *lust* voor het oog

Ons Buiten heeft een nieuwe rubriek: Natuurlijk Tuinieren. Hier zullen we de komende nummers aandacht besteden aan dit onderwerp. Informatie, reportages over de cursus 'Natuurlijk Tuinieren' of andere wetenswaardigheden komen aan bod.

TEKST: ERIK HOOIJBERG

FOTO'S: PRIVÉARCHIEF ERIK HOOIJBERG/NATUURCENTRUM DE BOSHOEK/HSVDWINGELOO/VERRIJKINGSSTOF

Zoals u kunt lezen in het artikel van onze voorzitter, Jan Pot, heeft Ons Buiten de vier stippen van het Nationaal Keurmerk Natuurlijk Tuinieren behouden. Dat is prachtig nieuws en een felicitatie meer dan waard. Zijn we nu klaar op Ons Buiten, zult u zich wellicht afvragen? Nee. Tuinders weten dat een tuin nooit af is en dat ook het algemeen groen aandacht vraagt om niet te verloederen. Het is een kwestie van bijhouden, nieuwe ideeën opdoen, plannen maken en aanpassen. Dat vergt veel tijd, geduld en uithoudingsvermogen.

Weerbarstige natuur

Ons tuinpark staat op veengrond en dat kun je goed merken. Bijvoorbeeld aan het inklinken van delen van het grote veld door

de aanhoudende droogte deze zomerperiode. Zogenoemde onkruiden als zevenblad, heermoes en wilgenroosje horen op veengrond van nature thuis, net als wilgen en elzen. Vandaar dat je in verwaarloosde tuinen juist deze planten en bomen in overdaad zult aantreffen. Ze doen het hier gewoon goed. Meer verscheidenheid in de natuurlijke begroeiing in uw tuin zou gevonden kunnen worden bij bloemplanten die veengrond lekker vinden, zoals de echte koekoeksbloem, gewone brunel (ook wel bijenkorfje genoemd), glidkruid en Kievitsbloemen.

Voorlichting

Het ligt in de bedoeling dat ik regelmatig aandacht besteed aan, u raadt het al, natuurlijk tuinieren.

Zowel in het algemeen groen als op de eigen tuinen. In het keuringsrapport kunt u nalezen dat we wat zijn achtergebleven in het aanbieden van voorlichting aan tuinders. Om daar een start mee te maken, organiseren we op Ons Buiten in september/oktober de cursus Natuurlijk Tuinieren. De belangstelling is enorm groot en de eerste cursus is inmiddels bijna geheel volgeboekt door enthousiaste tuinders. Ik hoop van harte dat er met aandacht en zorg gewerkt kan worden aan verrijking van de tuinen en het algemeen groen. En dat hierdoor meer bijzondere planten, vlinders, libellen, bijen, vogels, amfibieën, eekhoorns en egels hier een plekje zullen vinden. Wist u overigens dat het AVVN lezers van het blad De Tuinliefhebber iedere keer

een nieuwe inlogcode voor hun website geeft waarmee u gratis informatiemateriaal (Groentjes) kunt lezen en printen?

Paddenperspektief

In het keuringsrapport zijn veel aanbevelingen gedaan om een eerste stap te doen of zaken te verbeteren. Zo hebben we op Ons Buiten een verlandingsoever. Wist u dat? Ik niet, maar ik heb hem gevonden. Een verlandingsoever vormt een geleidelijke overgang van water naar land met water-, moeras- en oeverplanten die daarbij horen, zoals de gele lis, waterlelies, gele plomp, egelkop, lisdodde, zwanenbloem, dotterbloem en moerasspirea. Zo'n oever biedt aan kikkers, padden, salamanders en andere amfibieën de mogelijkheid om

eenvoudig het water in en uit te kruipen. Dat dit belangrijk is voor dieren, ondervond ik dit voorjaar toen ik nog wat overhangend gras langs de beschoeiing uit mijn sloot wilde verwijderen. Er lag in het water een enorme klont kikkerdril. Twee kikkertjes gebruikten het gras als brug om het water in en uit te komen. Ik heb het gras laten hangen en de kikkertjes bedankt voor deze les.

Kikkertrap

In de nazomer kreeg ik nog zo'n les. Over het tegelpad bij de sloot schoten kleine padden voor onze voeten weg om zich in veiligheid te brengen. Ze kwamen bedrogen uit; de met plankhout verhoogde borders bleken een onneembare vesting te zijn. Leuk voor mijn dochttertje: zij wil alle beestjes

vasthouden en bekijken, maar natuurlijk niet voor de padden. Voor hen zal ik trappetjes moeten maken. Of een rommelig hoopje kapotte stoeptegels waartussen ze zich kunnen verschuiven. Nu even terug naar die verlandingsoever. Die blijkt in zijn huidige vorm toch nog te stijl en niet breed genoeg. Bovendien ligt hij niet lekker op de zon. Koudbloedige dieren zoals hagedissen en ringslangen mogen zich 's ochtends graag eerst even in het zonnetje opwarmen, voordat ze op jacht gaan naar voedsel. Dat lijkt me nu een leuk project voor tuinders die willen werken aan natuurverbetering op ons tuinpark, bijvoorbeeld tijdens de werkbeurten op zaterdagochtend. Ik nodig u uit mee te denken en mee te doen voor nog boeiender groen. Spreek me gerust aan of stuur een e-mailtje: groen@ons-buiten.nl. 🐸

